

1.0 ปัจจัยความเสี่ยง

ปัจจัยความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจของบริษัทจำแนกได้ดังนี้

1.1 ความเสี่ยงจากการขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์

การประกอบธุรกิจโรงพยาบาลมีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรด้านการแพทย์ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญ เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล เภสัชกร เป็นต้น ดังนั้น บริษัทอาจได้รับผลกระทบจากการขาดแคลนบุคลากรดังกล่าวเนื่องจากภาวะการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้นในการให้บริการรักษาพยาบาลในปัจจุบัน ประกอบกับการพัฒนาบุคลากรดังกล่าวให้มีความชำนาญต้องใช้ระยะเวลานาน ทำให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเป็นที่ต้องการอย่างมากในธุรกิจโรงพยาบาลเอกชนต่างๆ โดย ณ 31 กรกฎาคม 2548 บริษัทมีแพทย์ประจำและแพทย์นอกเวลารวมประมาณ 179 คน ทันตแพทย์จำนวน 30 คน และพยาบาลจำนวน 404 คน ที่ผ่านมาบริษัทไม่มีปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการแพทย์และพยาบาล

สำหรับการบริหารด้านบุคลากรแพทย์ให้มีความเพียงพอในการให้บริการ ในทุกต้นเดือนบริษัทจะมีการจัดทำตารางเวลาการตรวจของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอย่างชัดเจนในแต่ละช่วงเวลา เพื่อให้มั่นใจได้ว่าโรงพยาบาลมีแพทย์คอยให้บริการแก่ผู้ป่วยตลอด 24 ชั่วโมง ที่ผ่านมาบริษัทไม่มีปัญหาด้านการขาดแคลนแพทย์ แต่อย่างไรก็ตามบริษัทและผู้บริหารของบริษัทเล็งเห็นถึงความสำคัญของบุคลากรทางการแพทย์ จึงมีนโยบายในการรักษาความสัมพันธ์อันดีกับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญต่างๆ และอำนวยความสะดวกและคล่องตัวในการตรวจรักษา ไม่ว่าจะเป็นในด้านสถานที่ อุปกรณ์และเครื่องมือแพทย์ต่างๆ สำหรับด้านพยาบาล บริษัทยังมีการให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนพยาบาลเพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการสรรหาบุคลากรของบริษัท

บริษัทมีนโยบายเปิดโอกาสให้บุคลากรแพทย์ พยาบาล และพนักงานในฝ่ายอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและเสนอแนะแนวทางการให้บริการและส่งเสริมการพัฒนาความรู้และทักษะแก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง อาทิ การที่โรงพยาบาลได้รับ HA (รายละเอียดของ HA แสดงในหัวข้อ 2.1 เรื่องประวัติความเป็นมา) ทำให้เกิดองค์ประชุมต่างๆ ด้านแพทย์และพยาบาล โดยมีแนวคิดหลักในการเน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง เป็นต้น นอกจากนี้ บริษัทยังจัดให้มีสวัสดิการและสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม มุ่งสร้างขวัญและกำลังใจเพื่อสร้างความผูกพันระหว่างบุคลากรและองค์กรในระยะยาว อีกทั้ง บริษัทยังพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับโรงพยาบาลชั้นนำอื่นๆ ทั้งโรงพยาบาลของรัฐและโรงพยาบาลเอกชนเพื่อประโยชน์ในการแบ่งปันคณะแพทย์ที่มีชื่อเสียงและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาให้บริการรักษาที่โรงพยาบาล

1.2 ความเสี่ยงจากการแข่งขันในธุรกิจโรงพยาบาลที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น

ในปัจจุบัน พบว่า การประกอบธุรกิจโรงพยาบาลมีการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น ทั้งจากการควบรวมของกิจการโรงพยาบาลหลายแห่ง การที่โรงพยาบาลต่างตื่นตัวในการพัฒนาศักยภาพของตนเองเพิ่มมากขึ้น การเปิดให้บริการของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ซึ่งคาดว่าจะเปิดให้บริการในปี 2549 และการที่ประชาชนหันมาให้ความสำคัญกับสุขภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการส่งเสริมนโยบายด้านสาธารณสุขของรัฐบาล ปัจจุบันโรงพยาบาลเอกชนต่างใช้กลยุทธ์ทางการแข่งขันทั้งในด้านราคาและด้านคุณภาพการให้บริการเพื่อรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดของตนเช่นเดียวกับโรงพยาบาลเอกชนอื่นๆ ประกอบกับที่ผ่านมา อัตราการเข้ารักษาพยาบาลเฉลี่ยของโรงพยาบาลอยู่ในระดับที่ไม่สูงนักเมื่อเปรียบเทียบกับโรงพยาบาลอื่น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากนโยบายในการดูแลรักษาผู้ป่วยให้มีจำนวนห้องตรวจเพียงพอในการให้บริการเพื่อผู้ป่วย อาทิ โรงพยาบาลมีนโยบายในการแยกห้องพักในแต่ละชั้นตามแต่ละประเภทของผู้ป่วยในและการจำแนกโรค โดยจะคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้ป่วยเป็นหลัก ทั้งในด้านความปลอดภัย ประสิทธิภาพการดูแลรักษาพยาบาล ความสะดวกของผู้ป่วย จึงทำให้โรงพยาบาลจำเป็นต้องเปิดให้บริการห้องพักถึง 4 ชั้นด้วยกัน สำหรับอัตราการให้บริการของผู้ป่วยนอกนั้น จะพบว่า ที่ผ่านมามีโรงพยาบาลมีปริมาณผู้ป่วยนอกมาใช้บริการสูงเป็นบางเวลา กล่าวคือ ในช่วงเช้าและช่วงเย็นหลังเวลาเลิกงาน และในวันเสาร์อาทิตย์ปริมาณผู้ป่วยที่มาใช้บริการจะเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 70 - 80 ของห้องตรวจ ดังนั้น โรงพยาบาลจึงจำเป็นต้องมีการเพิ่มห้องตรวจให้มีจำนวนเพียงพอในการให้บริการเพื่อผู้ป่วยจะไม่ต้องรอนาน

บริษัทจะมุ่งเน้นในการรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดโดยพัฒนามาตรฐานการรักษายาบาลและมาตรฐานการให้บริการเพื่อสร้างความพอใจสูงสุดให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการของโรงพยาบาล โดยมุ่งเน้นที่ความเป็นหนึ่งในโรงพยาบาลเอกชนที่มีแพทย์และพยาบาลที่มีคุณภาพ และมีความพร้อมด้านอุปกรณ์ทางการแพทย์ทันสมัย โดยบริษัทเป็นหนึ่งในโรงพยาบาลที่ได้รับประกาศนียบัตรรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (HA : Hospital Accreditation) จากสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (The Institute of Hospital Quality Improvement and Accreditation of Thailand, HA (Thailand)) (รายละเอียดของ HA แสดงในหัวข้อ 2.1 เรื่องประวัติความเป็นมา)

นอกจากนี้ บริษัทจะใช้กลยุทธ์ในการสร้างฐานลูกค้าใหม่และการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น และเพิ่มอัตราการเข้ารักษาพยาบาลของผู้ป่วย โดยการเปิดศูนย์เฉพาะโรคต่างๆ อาทิ ศูนย์โรคหัวใจ เปิดให้บริการเมื่อเดือนพฤษภาคม 2548 และจะมีการเปิดศูนย์กระดูกและข้อซึ่งคาดว่าจะเปิดให้บริการในไตรมาส 1 ปี 2549 นี้ ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการเข้ารักษาพยาบาลทั้งคนไข้ในและคนไข้นอกเพิ่มมากขึ้น การปรับปรุงสถานที่และขยายคลินิกที่มีอยู่แล้วให้รองรับการบริการได้มากขึ้น การจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือแพทย์ที่ครบครันและทันสมัย การอบรมและพัฒนาบุคลากรของบริษัทให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น มีการปรับปรุง (Renovate) พื้นที่ให้บริการ รวมถึงการบริหารต้นทุนการดำเนินงานของบริษัทให้เกิดประโยชน์สูงสุด การพัฒนาจากการเป็นโรงพยาบาลทั่วไป (General Hospital) สู่วิทยาศาสตร์ระดับตติยภูมิทางการแพทย์ (Tertiary Medical Care) อันได้แก่ การที่โรงพยาบาลไทยนครินทร์สามารถให้บริการทางการแพทย์ที่ครบวงจร โดยไม่ต้องมีข้อจำกัดทางการแพทย์เป็นเหตุให้จำเป็นต้องส่งผู้ป่วยไปรักษาด้วยโรงพยาบาลอื่น

1.3 ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐ

การที่บริษัทไม่ได้เข้าโครงการประกันสังคมและไม่ได้เข้าโครงการ 30 บาทรักษาทุกโรคของรัฐบาล เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้จำนวนผู้ให้บริการของโรงพยาบาลไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับโรงพยาบาลอื่น แต่อย่างไรก็ตาม บริษัทมีนโยบายในการให้บริการรักษาพยาบาลที่เป็นทางเลือกให้แก่ผู้ที่ประสงค์จะได้รับการรักษาพยาบาล การเอาใจใส่ และความพึงพอใจจากการให้บริการในระดับสูง หากในอนาคตรัฐบาลมีการปรับเปลี่ยนนโยบายด้านสาธารณสุขใหม่โดยเอื้อประโยชน์ให้ประชาชนมากยิ่งขึ้น อาจทำให้ผู้ใช้บริการในปัจจุบันของโรงพยาบาล เปลี่ยนไปใช้บริการของโรงพยาบาลของรัฐหรือและโรงพยาบาลที่เข้าร่วมโครงการ อย่างไรก็ตาม บริษัทตระหนักถึงปัจจัยเสี่ยงดังกล่าว จึงมุ่งเน้นการพัฒนาการรักษาพยาบาลและการให้บริการที่ดี เพื่อสร้างความพอใจสูงสุดให้แก่ผู้ใช้บริการ

1.4 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ถือหุ้นในบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ

ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท ประกอบด้วย ผู้ถือหุ้นประเภทบุคคลธรรมดาจำนวน 3 ราย และผู้ถือหุ้นประเภทนิติบุคคลจำนวน 1 ราย ได้แก่ นายจตุพร สีนาทกถากุล นายสุชาติ สีนาทกถากุล และนางนิภาภัทร สีนาทกถากุล (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ครอบครัวสินาทกถากุล”) และบริษัท สยามสินทรัพย์พัฒนา จำกัด (ซึ่งเป็นบริษัทที่ถือหุ้นโดยครอบครัวสินาทกถากุล) ตามลำดับ ซึ่งภายหลังที่ได้มีการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนแก่ประชาชนในครั้งนั้น ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัททั้ง 4 รายดังกล่าว จะถือหุ้นรวมกันคิดเป็นร้อยละ 45.88 ของหุ้นที่ออกและจำหน่ายแล้วทั้งหมดของบริษัท ซึ่งสัดส่วนการถือหุ้นดังกล่าว สามารถออกเสียงลงคะแนนคัดค้านในที่ประชุมผู้ถือหุ้น ในเรื่องที่กฎหมาย หรือข้อบังคับของบริษัทกำหนดให้ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นที่เข้าประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้

1.5 ความเสี่ยงจากการพึ่งพากลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่

ปัจจุบัน บริษัทได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากบริษัท สยามสินทรัพย์พัฒนา จำกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของบริษัท โดย ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2548 บริษัทมียอดเงินกู้ยืมจากบริษัท สยามสินทรัพย์พัฒนา จำกัด เท่ากับ 168 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 45.57 ของหนี้สินรวมของบริษัท ในปัจจุบันบริษัทไม่มีวงเงินกู้ระยะยาวกับสถาบันทางการเงินอื่นใด ดังนั้น ในอนาคตหากบริษัทไม่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากกลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ว่ายดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของบริษัทได้

บริษัทมีความสามารถในการชำระคืนดอกเบี้ยตามสัญญาปลอด และยังสามารถจ่ายคืนเงินกู้บางส่วนได้เมื่อบริษัทมีเงินหมุนเวียนเพียงพอ ปัจจุบัน บริษัทมีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้น รวมถึงอัตราส่วนความสามารถชำระดอกเบี้ยของบริษัทอยู่ที่ 9.85 เท่า ซึ่งถือได้ว่าเป็นอัตราที่สูงและมีสภาพคล่องและมีความสามารถชำระภาระผูกพันที่ดี นอกจากนี้ บริษัทจะนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่ประชาชนทั่วไปในครั้งนี้บางส่วนไปใช้ในการชำระหนี้กับบริษัท สยามสินทรัพย์พัฒนา จำกัด ดังนั้น บริษัทมีความเชื่อมั่นว่า บริษัทจะสามารถชำระหนี้เงินกู้ยืมกับบริษัท สยามสินทรัพย์พัฒนา จำกัด ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และภายหลังการเข้าจดทะเบียนเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ ทำให้บริษัทสามารถเพิ่มช่องทางในการระดมทุนจากประชาชนได้อีกทางหนึ่ง (รายละเอียดของเงินกู้ยืมแสดงอยู่ในหัวข้อ 11.1 เรื่องรายการระหว่างกัน)

1.6 ความเสี่ยงจากการที่บริษัทไม่มีที่ดินเป็นของตัวเอง

ในปัจจุบัน โรงพยาบาลไทยนครินทร์ตั้งอยู่บนที่ดินที่บริษัททำสัญญาเช่าระยะยาว 30 ปี กับบุคคลภายนอก ซึ่งจะครบอายุสัญญาในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2561 หรืออีก 12 ปีข้างหน้า โดยบริษัทสามารถต่ออายุสัญญาเช่าต่อไปอีกคราวละ 5 ปี (ทั้งนี้ รายละเอียดสัญญาเช่าแสดงอยู่ในหัวข้อ 5.2 รายละเอียดของสัญญาในการประกอบธุรกิจที่สำคัญ) โดยการยินยอมทั้งสองฝ่าย และในกรณีที่ผู้ให้เช่ามีความประสงค์จะขายที่ดินก่อนครบกำหนดสัญญาหรือเมื่อครบกำหนดสัญญา ผู้ให้เช่าจะให้สิทธิแก่ผู้เช่าในการเจรจาซื้อที่ดินก่อน โดยผู้ให้เช่าจะแจ้งผู้เช่าเป็นลายลักษณ์อักษรไม่น้อยกว่า 12 เดือนก่อนที่จะตกลงกับบุคคลอื่น

ทั้งนี้ หากบริษัทไม่สามารถขอต่ออายุสัญญาได้ จะมีผลกระทบต่อผลการดำเนินการของโรงพยาบาล อย่างไรก็ตาม บริษัทและผู้บริหารตระหนักถึงความเสี่ยงดังกล่าว จึงมีนโยบายในการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าของที่ดิน และปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆ ที่ระบุไว้ในสัญญาอย่างเคร่งครัด

1.7 ความเสี่ยงจากการได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ เพื่อรับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนต่อประชาชนทั่วไปในครั้งก่อนที่จะได้รับทราบผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ (“ตลาดหลักทรัพย์”) ในการรับหุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ทั้งนี้ บริษัทได้ยื่นคำขอและเอกสารประกอบการยื่นคำขอให้รับหุ้นสามัญเพิ่มทุนของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในวันที่ 6 พฤษภาคม 2548 ซึ่งขณะนี้ตลาดหลักทรัพย์อยู่ระหว่างการพิจารณาการรับหลักทรัพย์ของบริษัทเข้าเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตาม บริษัทหลักทรัพย์ ซีมิโก้ จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทเป็นอย่างดีแล้วเห็นว่า หุ้นสามัญของบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์ เรื่อง การรับหุ้นสามัญหรือหุ้นบุริมสิทธิเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน พ.ศ. 2544 ลงวันที่ 22 มกราคม 2544 (รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติม) ที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้ ยกเว้นคุณสมบัติเรื่องการจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และการกระจายการถือหุ้นรายย่อยซึ่งบริษัทจะต้องมีผู้ถือหุ้นรายย่อยไม่น้อยกว่า 300 ราย และถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของทุนชำระแล้วของบริษัท

ดังนั้น บริษัทยังคงมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์ให้หุ้นสามัญของบริษัทเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้ลงทุนอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรองหรืออาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนได้ หรือหากบริษัทไม่สามารถกระจายหุ้นต่อประชาชนทั่วไปเพื่อให้มีคุณสมบัติครบตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ได้